

Arrest

nr. 104 833 van 11 juni 2013
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Pakistaanse nationaliteit te zijn, op 12 maart 2013 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 12 februari 2013.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 18 april 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 mei 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. LAMM en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde staatsburger te zijn van Pakistan, van Pashtoun origine. U bent afkomstig uit Urmur, Peshawar, in Khyber Pakhtunkwa. U verklaarde problemen te hebben gehad omwille van uw verboden relatie met een meisje. Ter staving van uw asielaanvraag haalde u volgende feiten aan. U woonde in Urmur, bij Peshawar. Hoewel er een school is in Urmur en uw broers er school liepen, ging u zelf niet naar school omdat u niet graag studeerde. U had een oogje op een meisje, Bakhmena. Ze liep school in de 'Madrassa Monana Ikram Ullah'. U zag haar maar u kon geen relatie met haar beginnen. Via kinderen die ook naar de Madrassa gingen, legde u contact met Bakhmena. Zij keek enkele keren in uw ogen en u wist dat zij ook interesse had in u. Opnieuw via de kinderen van de Madrassa gaf u uw telefoonnummer op een briefje aan Bakhmena. Op een dag zat u met een vriend buiten uw woning, toen een geheim nummer u meermaals opbelde op uw GSM. De derde keer ging u wat verder staan en nam u op. Het was Bakhmena die u opbelde. Sindsdien leerden jullie elkaar geleidelijk aan kennen. Jullie

namen contact op met elkaar en konden elkaar overdag tien minuten tot een kwartier zien. Er waren roddels dat jullie een relatie hadden, maar niemand zag jullie samen. Voor een tijdje stopte u met de relatie, tot zij u opnieuw contacteerde. U stuurde uw familie naar haar familie om haar hand te vragen, maar de familie van Bakhmena wou haar niet geven. Het bleek dat zij als kind al aan een neef beloofd was, wat u niet wist. U stelde voor om samen weg te lopen. Op een dag waren zowel u als Bakhmena op dezelfde trouwpartij in de buurt aanwezig. Er was zeer veel volk aanwezig. Jullie slaagden erin per GSM af te spreken buiten het huis en konden met elkaar praten. Jullie bespraken de problemen tot plots de neven van het meisje buitenkwamen en jullie betrapten. U kon vluchten naar het huis van uw zus. Bakhmena werd meegenomen door haar neven en drie dagen later gedood. De politie kwam bij u thuis, er was een FIR tegen u uitgevaardigd. Uw broer bracht u naar Lahore waar uw familie een groentenwinkel heeft. Ondertussen kwam er een brief van de Taliban waarin stond dat u zich moest melden op hun kantoren. U begreep dat zowel de politie als de Taliban u zochten. Uw broer zei dat u het land moest verlaten en regelde de reis. U reisde van Lahore via Karachi naar Gawadar (Pakistan) onder begeleiding van een 'agent'. Van daar reisde u naar de grens met Iran. De Iraanse politie schoot op u en medereizigers, waarbij enkelen gewond raakten en de groep uit elkaar viel. Zelf reisde u met enkele anderen twee dagen te voet door de bergen met de 'agent', zonder eten. De 'agent' vond een weg om de grens over te steken. Van daar reisde u verder per pickup naar een paar huizen. Na enkele uren reisde u in een box binnen in een bus. In een bos werd u uit de box gehaald en moest u in een container plaatsnemen. Zo reisde u naar Teheran (Iran). Van Teheran reisde u met z'n vieren per auto naar Romia (Iran). Van daar reisde u naar de Turkse grens. Twaalf uren reisde u door de sneeuw in de bergen. U ging de grens over en stapte dan in een pickup, die jullie opwachtte. In een woning werd u voorzien van een identiteitsdocument met foto. Daarmee reisde u per bus naar Istanbul (Turkije). Met een boot reisde u van Turkije naar Griekenland. Na drie of vier dagen reisde u met een speedboot verder. Toen de boot motorpech kreeg en de Griekse kustwacht de boot onderschepte, sprongen de 'agents' in het water. Ze werden opgepikt door een speedboot. U en de andere gestrande reizigers werden opgesloten in een gevangenis en later vrijgelaten in het bezit van tickets, om terug te keren van waar u kwam. Na enkele dagen probeerde u met anderen opnieuw om Griekenland te verlaten, deze keer met een minibus. Toen de politie de bus achtervolgde, versnelde de chauffeur waarna de bus een ongeluk kreeg. Enkele passagiers overleden, zelf liep u een gebroken been op. U werd overgebracht naar een ziekenhuis. Na enkele dagen reisde u in een box, in een container, per schip naar Italië. Verder reisde u naar een treinstation waar u de trein naar Rome nam. Toen u zag in welke situatie de migranten daar moesten leven, wilde u verder reizen naar België. U had horen zeggen dat België een mooi land is. Per trein reisde u, samen met enkele Afghanen, via Nice naar Parijs (Frankrijk). Van daar reisde u met een bus naar Brussel (België). Op 8 maart 2012 vroeg u asiel aan bij de Belgische autoriteiten. Enkele dagen voor het interview op het Commissariaat-generaal plaatsvond belde u uw oudste broer om hem te vragen om enkele documenten (FIR, brief van de Taliban, uw identiteitskaart en een foto van Bakhmena) naar u op te sturen. U vernam toen dat een andere broer van u is opgepakt door de Taliban. Ze houden hem vast tot dat u zich bij hen zou melden.

B. Motivering

U verklaarde meermaals dat u analfabeet en ongeschoold bent (CGVS, p. 3, 4, 13). Echter, het feit dat u onder meer moeiteloos uw handtekening kon plaatsen op verschillende formulieren in uw asielprocedure, het feit dat u, volgens uw verklaringen, uw telefoonnummer noteerde op een briefje bestemd voor het meisje (CGVS, p. 7), het feit dat u overweg kan met een GSM (CGVS, p. 7) en het feit dat uw reisroute bijzonder gedetailleerd en gestructureerd (met het aantal uren dat u onderweg was en met opsomming van plaatsen van vertrek en aankomst; CGVS, p. 15-16) uit de doeken kan doen, doet evenwel vermoeden dat u niet (volledig) analfabeet bent. Wat er ook van zij, deze vaststellingen doen besluiten dat u beschikt over voldoende cognitieve vaardigheden en dat u op zelfstandige wijze uw belangen in uw asielaanvraag kan doen gelden. Uit uw verklaringen blijkt dat u problemen kreeg naar aanleiding van uw verborgen en verboden relatie met een meisje, Bakhmena. Zo verklaarde u dat u en het meisje aanwezig waren op een trouwfeest van mensen in uw buurt, waar de hele buurt was uitgenodigd, en waar u met Bakhmena stiekem had afgesproken buiten het huis waar het feest doorging. Uit uw verklaringen blijkt dat u met Bakhmena betrapt werd waarna u vluchtte naar het huis van uw zus en waarna Bakhmena vermoord werd door haar familie. Echter, over uw concrete problemen na de dood van Bakhmena zijn uw verklaringen niet consistent. Zo verklaarde u in uw vragenlijst van het Commissariaat-generaal, ingevuld door de Dienst Vreemdelingenzaken, dat de familieleden van Bakhmena van uw broers eisten om u te doden, anders zou u echte problemen krijgen met hun familie. Daarbij verklaarde u dat uw broers getracht hebben om te onderhandelen met de familie, maar dat het niet mocht baten (vragenlijst, vraag 5). Tijdens het interview voor het Commissariaat-generaal bleek u echter niet op de hoogte te zijn van onderhandelingen in die zin die zouden hebben plaatsgevonden tussen uw familie en de familie van het meisje (CGVS, p. 12). U

verklaarde enkel dat alle ouderen van het dorp samenkwamen en dat ze in de jirga zeiden dat u moest worden gedood (CGVS, p. 12). Tijdens het interview voor het Commissariaat-generaal werd u gewezen op de tegenstrijdigheid in uw verklaringen. Hierop heeft u verklaard dat u niet aanwezig was op de jirga en dat u daarom niet alles kan vertellen over die jirga (CGVS, p. 12). Dit is echter geen afdoende uitleg aangezien u in uw vragenlijst sprak over de eis van de familie aan uw broers om u te doden en u bovendien concreet sprak over de onderhandelingen die uw broers daarop voerden met de familie van het meisje, die echter op niets uitdraaiden. Bijgevolg blijft de tegenstrijdigheid onmiskenbaar bestaan, wat de geloofwaardigheid van uw verklaringen aantast. Bovendien verklaarde u voor het Commissariaat-generaal dat er een FIR tegen u werd opgesteld, waardoor u naar eigen zeggen wordt gezocht door de politie, en dat er bovendien een brief van de Taliban kwam, waarmee u begreep dat ook de Taliban u zoekt (CGVS, p. 5, 2). Indien er werkelijk een FIR tegen u is uitgevaardigd en bovendien een brief van de Taliban is verschenen voor u, kan toch verwacht worden dat u deze essentiële zaken reeds zou vermelden in uw vragenlijst. Uw uitleg, dat u ongeschoold bent en niets van documenten afwist om uw problemen te bewijzen (CGVS, p. 14), houdt bovendien geen steek. Immers, uw verklaring dat u actief zou worden gezocht door zowel de Taliban als de politie, is van essentieel belang geweest voor uw vertrek. Hierbij dient te worden opgemerkt dat u in uw vragenlijst wel vaagweg vermeldde dat 'er op veel plaatsen ofwel controle van de autoriteiten ofwel van de Taliban' is, maar naliert te vermelden dat er een FIR van de politie en een brief van de Taliban is verschenen (vragenlijst, vraag 5). Stuitend hierbij is het feit dat u in de elf maanden dat u ondertussen in België verblijft (asielaanvraag op 8 maart 2012) geen enkele poging heeft ondernomen om deze documenten te laten overkomen. Zo verklaarde u nogal laconiek dat u pas toen u de uitnodiging voor het interview op het Commissariaat-generaal ontving, uw oudste broer opbelde met de vraag of hij de documenten (FIR, brief van de Taliban, identiteitskaart en foto van Bakhmena) kon opsturen (CGVS, p. 14, 2). Uw uitleg, dat u analfabeet bent en dat uw advocaat u vertelde dat u uw asielrelaas moet kunnen bewijzen, is weinig overtuigend. Immers, uit uw dossier blijkt dat u reeds op 30 november 2012 beschikte over een advocaat, en u dus reeds vroeger pogingen ondernomen zou moeten hebben met het oog op het bekomen van documenten. Bovendien blijkt uit de vragenlijst van het Commissariaat-generaal, ingevuld op de Dienst Vreemdelingenzaken, dat er reeds op die datum (8 maart 2012) werd gewezen op het belang van het voorleggen van documenten die uw identiteit, reisweg en aangehaalde feiten kunnen aantonen. Het feit dat u over de FIR en de brief van de Taliban in uw vragenlijst met geen woord repte en dat u bovendien geen moeite deed om zo snel mogelijk deze documenten te laten overkomen, ondermijnt de geloofwaardigheid van uw verklaringen hieromtrent op fundamentele wijze. Het Commissariaat-generaal erkent dat het noordwesten van Pakistan geregeld geplaagd wordt door een gewapende strijd tussen extremistische elementen en overheidstroepen. Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, blijkt dat het hier om een uiterst lokaal conflict gaat dat zich voornamelijk in de grensregio met Afghanistan afspeelt. Zoals hoger vermeld kan aanvaard worden dat u oorspronkelijk uit deze regio afkomstig bent, maar hebt u niet aannemelijk gemaakt op dit ogenblik enige vervolging door de autoriteiten of de extremistische elementen te moeten vrezen. Uw vrees tegenover de familie van uw vriendin is evenmin geloofwaardig. U kunt zich bij uw terugkeer naar Pakistan dan ook vestigen in een regio buiten uw geboortestreek waar er geen sprake is van willekeurig geweld ten gevolge van een intern gewapend conflict zoals omschreven in artikel 48/4,62,c van de Vreemdelingenwet. Gezien u een gezonde jongeman bent, zijn er geen redenen waarom u niet in grote steden als Karachi, Lahore, Rawalpindi of Islamabad zou kunnen verblijven en er een bestaan zou kunnen uitbouwen. Bovendien heeft uw familie een fruitwinkel in Lahore waar u eerder al heeft verbleven (CGVS p.11). Uit informatie waarover het CGVS beschikt blijkt immers dat daar vele inwoners uit het noordwesten van Pakistan wonen. De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich beroept, werd als bijlage aan het administratief dossier gevoegd. Zij volledigheidshalve nog opgemerkt dat u de Belgische asielinstanties geen enkel document voorlegde ter staving van uw identiteit, reisroute of asielrelaas. Gezien bovenstaande vaststellingen kan er in het kader van uw asielaanvraag niet besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van Subsidiaire bescherming.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

Verzoeker vraagt in hoofdorde om hem als vluchteling te erkennen, in ondergeschikte orde om hem subsidiaire bescherming te verlenen.

Verzoeker stelt dat de bestreden beslissing artikel 3 van het EVRM, de artikelen 48/3, 48/4, en 62 van de Vreemdelingenwet en artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen schendt.

Verzoeker stelt dat hij zijn vrees voor vervolging nu wel kan staven aan de hand van een aantal documenten.

Verzoeker stelt ook dat de commissaris-generaal zijn beslissing om aan verzoeker geen subsidiaire bescherming toe te kennen niet op afdoende wijze motiveert, aangezien over het risico op ernstige schade bij een eventuele terugkeer niet wordt uitgeweid.

2.1.2. Stukken

Verzoeker heeft aan zijn verzoekschrift zes nieuwe stukken toegevoegd: twee documenten van de *civil judge* van 26 januari 2012 en van 3 februari 2012, twee handgeschreven documenten van 21 december 2011 en van 9 januari 2012, een document van de *capital city police* en een verzendingsbewijs van deze stukken. Op 15 april 2013 heeft de Raad eensluidend verklaarde vertalingen ontvangen van de documenten van de *civil judge* en van het document van de *capital city police*. Op die datum heeft de Raad ook het identiteitsbewijs van verzoeker ontvangen, samen met een eensluidend verklaarde vertaling.

2.2. Beoordeling

2.2.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.2.2. Vluchtelingenstatus

De Raad is van mening dat verzoeker niet kan worden erkend als vluchteling. De Raad hecht immers geen geloof aan verzoekers asielrelaas.

De commissaris-generaal heeft terecht geoordeeld dat verzoekers verklaringen over zijn concrete problemen na de dood van Bakhmena niet consistent zijn. De Raad sluit zich ook aan bij het oordeel van de commissaris-generaal dat indien er werkelijk een FIR tegen verzoeker is uitgevaardigd en er een brief van de taliban is verschenen, kan worden verwacht dat verzoeker deze essentiële zaken reeds in de vragenlijst zou vermelden. Verzoeker betwist deze vaststellingen niet. De Raad is van mening dat deze vaststellingen de geloofwaardigheid van verzoekers asielrelaas ondermijnen.

De documenten die verzoeker aan de Raad heeft bezorgd, kunnen verzoekers geloofwaardigheid niet herstellen. Het identiteitsbewijs heeft geen betrekking op verzoekers asielrelaas. De aangifte bij de politie, de aanhoudingsbevelen van de rechter en de twee handgeschreven documenten zijn geen originelen, maar fotokopieën. Verzoeker toont ter terechtzitting de originele exemplaren. Vervolgens merkt de verwerende partij dienaangaande op dat de aangifte bij de politie slechts een fotokopie is die vervolgens afgestempeld is en dat de aanhoudingsbevelen loutere prints zijn die vervolgens met de

hand zijn ingevuld. De Raad treedt de verwerende partij dienaangaande bij en besluit dat om deze reden geen bewijswaarde kan worden gehecht aan deze documenten. De twee handgeschreven documenten hebben evenmin enige bewijswaarde aangezien deze door om het even wie om het even waar kunnen opgesteld zijn. Ten overvloede hebben documenten slechts intrinsieke bewijswaarde in de mate zij gepaard gaan met geloofwaardige verklaringen, *quod non in casu*.

Om al deze redenen hecht de Raad geen geloof aan verzoekers asielrelaas. Bijgevolg maakt verzoeker niet aannemelijk dat hij gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin.

2.2.3. Subsidiaire beschermingsstatus

De Raad is van mening dat verzoeker niet in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming.

Artikel 3 van het EVRM stemt inhoudelijk overeen met artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet. Aldus wordt getoetst of in hoofde van verzoeker een reëel risico op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (cf. HvJ 17 februari 2009, C-465/07, Elgafaji/Staatssecretaris van Justitie).

Gelet op de ongeloofwaardigheid van het asielrelaas maakt verzoeker immers niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Verder is de Raad van mening dat verzoeker naar zijn land van herkomst kan terugkeren zonder een reëel risico te lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. De commissaris-generaal heeft immers terecht geoordeeld dat verzoeker in Pakistan over een binnenlands vestigingsalternatief beschikt om de gewapende strijd in zijn streek van herkomst te ontlopen. Verzoeker betwist dit niet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op elf juni tweeduizend dertien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

A. VAN ISACKER